

Mathilde Fibigers Gravsted.

Paa D. K.'s Fællesmøde i Kolding blev der paa Foranledning af Fru Sandal-Jepesen (Næstved) indsamlet en Sum Penge med det Formaal paa en eller anden Maade at smykke Mathilde Fibigers Gravsted, der som bekendt findes paa den saakaldte »gamle Kirkegaard« i Aarhus.

De indsamlede Penge — gennem Fru S. Jeppesen afrundet til en Sum paa 30 Kr. — blev tilsendt undertegnede med Anmodning om at anvende dem efter Bestemmelsen. — Jeg henvendte mig til Kommunalærerinde Gjellerup (Kbhvn.), som sørger for Gravstedets Vedligeholdelse, med Forespørgsel om, hvorvidt hun vilde tillade, at D. K. tog sig af dets Udsmykning. I en elskværdig Svarskrivelse takkede hun paa egne og Slægtnings Vegne, fordi man vilde hædre deres kære, afdøde Tantes Minde, og bad om, at Takken maatte gaa videre til rette Vedkommende.

Den lille Marmorplade, som ses paa Gravstenen paa ovenstaaende Billede, er nu blevet oppudset, saa at Indskriften

træder tydeligt frem. Der er plantet Roser paa Graven, og Hækken, som ikke godt kunde fornyes paa denne Aarstid, vil blive udbedret til Efteraaret. — Endelig er der henlagt en meget smuk Palmedekoration paa Gravstedet, prydet med dannebrogfarvede Baand, hvorpaa Dansk Kvindesamfunds Navn.

Det lille Vers, digtet af Mathilde Fibiger selv, som staar paa Gravstenen og er saa betegnende for hende, tilføjes her, da det næppe vil kunne læses paa Billedet:

»Det staar nu fast hvad tyst jeg svor i
Ungdomstide:
Jeg bytter Glædens Rosenflor med Sorg og
Kvide,
naar kun jeg i den gode Strid maa staa
med Ære.
Er Gud mit alt, kan Verdens Pris jeg glad
undvære.«

Aarhus i Juli 1912.

Kath. Bjerre.